

ROK II, Nr 221 (385)

WTOREK

16 sierpnia 1949 roku

Wsch. sl. 5.19, zach 20.01

WIELKOPOLSKI DZIENNIK LUDOWY

PIERWSZE PISMO CODZIENNE CHŁOPÓW

»Walczymy o lepszą przyszłość...«

Festiwal Młodz. Demokratycznej otwarty Młodzież 80 narodów w defiladzie

BUDAPESZT (PAP). — Stolica Węgier przybrała w niedzielę wygląd odświętny. Gmachy zostały wspaniale udekorowane, wszędzie widnieją sztandary, napisy i czerwone gwiazdy.

We wczesnych godzinach przedpołudniowych nieprzejrzane tłumy ciągnęły w kierunku położonego na przedmieściu stadionu Ujpest, by wziąć udział w potężnej manifestacji otwarcia Światowego Festiwalu Młodzieży Demokratycznej, w którym bierze udział 50 tysięcy osób, reprezentujących 70 milionów młodzieży wszystkich krajów.

O godz. 4 po południu na stadion, przybrany flagami 80 narodów, biorących udział w Festiwalu, przybywa, powitany burzą oklasków, wicepremier Rakosi; następnie premier Dobi z członkami rządu oraz prezydent Republiki Szakasits.

Ponad 50 tysięcy widzów zajęło miejsca na stadionie.

Przedstawiciel Komitetu Organizacyjnego, witając przybyłych członków rządu i delegacje, wznosił okrzyk na cześć niezwykłego obozu pokoju ze Związkiem Radzieckim na czele. Publiczność wstaje i skanduje rytmicznie przez dłuższy czas „Obrońmy pokój“.

Po odegraniu hymnów przez trębacz rozpoczyna się defilada. Defiladę otworzyła grupa młodzieży węgierskiej, która ubrana w jednokolorowe mundury, niosła sztandary 80 narodów, biorących udział w Festiwalu. Następnie szła dele-

gacja Albanii w strojach ludowych, dalej delegacje Australii, Austrii, Belgii, Wielkiej Brytanii, delegacja Szkocji w strojach narodowych i delegacja Bułgarii.

Następnie szła delegacja Czechosłowacji, młodzież Danii, Południowej Afryki i Francji.

Po delegacjach Holandii, Indii, Indonezji, Iraku, Norwegii i Chin defiluje wspaniale prezentująca się w jednakowych mundurach delegacja młodzieży polskiej. Z chwilą, gdy delegacja zbliża się do głównej trybuny, publiczność entuzjastycznie wita młodzież polską, wznosząc okrzyki: „Niech żyje budujący socjalizm lud polski i jego przywódca Bolesław Bierut!“.

W dalszym ciągu kroczyły delegacje Malajów, Zachodniej Afryki, delegacja Ludowej Republiki Mongolskiej w pięknych strojach narodowych, delegacja Wolnej Młodzieży Niemieckiej, delegacja

Włoch, Rumunii, delegacja Republikańskiej Hiszpanii, Szwecji, Madagaskaru i Szwajcarii.

Następnie wśród entuzjastycznych okrzyków defiluje delegacja młodzieży radzieckiej. Na przedzie olbrzymich rozmiarów portret Stalina.

Po odegraniu hymnu Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej, wypuszczono ze stadionu tysiąc białych gołębi dla zmanifestowania pokojowych uczuć młodzieży.

Sekretarz generalny Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej Guy de Boisson oraz przewodniczący Międzynarodowego Związku Studentów Józef Grohman wygłosili przemówienia.

W imieniu rządu i ludu pracującego Węgier prezydent Republiki Szakasits w prostych słowach pozdrowił młodzieżowe delegacje 80 narodów świata.

Zwracając się do delegacji młodzieży, prezydent oświadczył: „Niechaj młodzież złoży ślubowanie, że walczyć będzie z całym entuzjazmem przeciw podżegającym do wojny imperializmowi, o przyjaźń i zrozumienie pomiędzy narodami“.

W imieniu młodzieży radzieckiej przemawiał sekretarz generalny Komsomolu Michajłow. Michajłow oświadczył m. in.: „Międzynarodowy Festiwal Młodzieży jest potężną demonstracją wzrastających sił młodzieży demokratycznej, jej jedności i solidarności, jej niezachwianej woli walki o pokój, przeciwko wojnie, o przyjaźń między narodami, o lepszą przyszłość młodzieży i dlatego zyskuje on gorące poparcie i sympatię demokratycznych organizacji młodzieżowych i wszystkich postępowych ludzi świata“.

W Polsce bawi wycieczka chłopów bułgarskich. Jak już donosiliśmy, nasi mili goście byli serdecznie podejmowani w Prezydium Rady Ministrów

Po 15 miesiącach planu Marshalla Włochy są najuboższe w Europie

RZYM (PAP). Administracja planu Marshalla we Włoszech ogłosiła sprawozdanie, obejmujące okres od 1 kwietnia 1948 r. do 30 czerwca 1949 r.

Ze sprawozdania tego wynika, iż tzw. fundusz lirowy, na który składają się sumy, otrzymane ze sprzedaży we Włoszech towarów, przysłanych w ramach planu Marshalla, osiągnął sumę 120 miliardów lirów, podczas gdy przewidywano, iż będzie on wynosił 250 miliardów lirów. Znacząco, iż wiele

towarów planu Marshalla nie zostało sprzedanych, ponieważ nie ma na nie we Włoszech zapotrzebowania. Import tych towarów został podyktowany jedynie interesem eksporterów amerykańskich.

Najciekawszą jest ta część sprawozdania, która mówi o „sytuacji gospodarczej Włoch“.

Omawiając to sprawozdanie, dziennik „Avanti“ pisze: „Po 15 miesiącach planu Marshalla Włochy są najbiedniejszym krajem Europy Zachodniej“.

Oszustów narodu jugosłowiańskiego zdemaskowała nota radziecka

MOSKWA (PAP) Dziennik „Izwestia“, omawiając notę rządu radzieckiego do rządu jugosłowiańskiego z dnia 11 sierpnia stwierdza, że nota ta została powitana z wielkim zadowoleniem przez społeczeństwo radzieckie. Nota całkowicie zdemaskowała szalbiercze chwytliki Tibo-Rankovicia, którzy sądzili, iż uda im się oszukać swój naród i że rząd radziecki będzie służył im za narzędzie w tym oszustwie.

„Izwestia“ charakteryzuje nikczem-

ne środki, do których uciekają się zdrajcy spod znaku Tito-Rankovicia, by ukryć przed narodami Jugosławii swe zakulisowe konspiracyjne z Anglią. O tym wszystkim wiedzą obecnie narody Jugosławii — pisze dziennik. Pozostają one wierne sprawie socjalizmu i demokracji i widzą w Związku Radzieckim wiernego przyjaciela i sojusznika. Każdy dzień przynosi nowe dowody tego, w czyjej służbie znajdują się zdrajcy narodu jugosłowiańskiego.

Współpraca PZUW ze wsią

Z chwilą uruchomienia akcji „H“, plan przewidywał objęcie ubezpieczeniem obowiązkowym 150.000 sztuk trzody zaliczkowanej, pozostawiając swobodnej decyzji rolników ubezpieczenie sztuk kontraktowanych w ramach akcji „H“, lecz niezaliczkowanych.

Dogodne warunki ubezpieczenia trzody kontraktowanej oraz stosunkowo niska składka przy dużej odpowiedzialności PZUW spowodowały, że rolnicy masowo zaczęli ubezpieczać kontraktowaną trzodę chlewną. Do 30. VI. br. tj. do zakończenia pierwszej fazy akcji „H“, z zakontraktowanych 1.292.174 sztuk trzody zostało ubezpieczonych 719.446 sztuk, z tego obowiązkowo ubezpieczono 231.356 sztuk zaliczkowanych oraz 488.090 sztuk niezaliczkowanych, które rolnicy ubezpieczyli dobrowolnie. W ten sposób PZUW wykonał swój plan z nadwyżką.

Poza kontraktacją sztuk mięsno-słoninowych, odbywała się również kontraktacja sztuk bekonowych, które PZUW również ubezpieczał. Akcja ta jeszcze trwa, wskutek czego brak jest danych z całego terenu. PZUW ubezpieczył ponadto 1300 sztuk trzody w ogóle niekontraktowanych.

Ze wszystkich województw największe ubezpieczono trzody zakontraktowanej na terenie województwa lubelskiego — 103.000 sztuk, następnie łódzkiego — 100.000, poznańskiego — 88.000, warszawskiego — 77.000, najmniej na terenie woj. olsztyńskiego —

14.000 sztuk oraz gdańskiego — 17.000 sztuk.

Wszystkie szkody, jakie wydarzyły się wśród pogłowia trzody kontraktowanej i ubezpieczonej, są likwidowane na ogół w terminie, a rolnicy otrzymują należne im odszkodowania.

Ubezpieczenie trzody chlewnej w ramach akcji „H“ spełnia doniosłą rolę społeczno-gospodarczą, gdyż nie tylko chroni drobnego rolnika przed stratami materialnymi spowodowanymi przez choroby i wypadki w pogłowiu trzody, ale poprzez odpowiednie warunki wpływa ono korzystnie na ochronę pogłowia przed stratami (szczepienia przeciwrzycowe) oraz ułatwia służbie weterynaryjnej walkę z chorobami zaraźliwymi.

Znaczenie ubezpieczenia trzody chlewnej zostało pozytywnie ocenione przez Rząd. Na mocy uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z 14.VI. br. ubezpieczenie trzody chlewnej kontraktowanej na rok 1950 będzie obowiązkowe, przy czym zostały ustalone następujące składki: za ubezpieczenie prosiaka — 800 zł, warchlaka — 450 zł, oraz bekonu — 600 zł.

Należy podkreślić, że PZUW mając na względzie ochronę pogłowia zwierzęcego w Polsce, przeznaczył ze swego budżetu na bieżący rok 30.000.000 złotych na budowę lecznic, różnego rodzaju środków zapobiegawczych, apteczki weterynaryjne itd., co niewątpliwie wpłynie korzystnie na poprawę opieki lekarskiej nad zwierzętami.

Drugi dzień obrad w Warszawie

Postępowe nauczycielstwo z całego świata solidaryzuje się z konferencją Międz. Federacji Zw. Naucz.

W dniu 13 bm. w dalszym ciągu drugiego dnia obrad Konferencji Międzynarodowej Federacji Związków Nauczycielskich trwała dyskusja.

W godzinach popołudniowych delegat Boliwii, Luksic, w zastępstwie przedstawiciela Meksyku Carillo Garcia, złożył sprawozdanie z działalności Związków Nauczycielskich w krajach Ameryki Łacińskiej, a delegat Chin Jan-Tsi-Go wygłosił referat pt. „Nauczycielstwo we współpracy z klasą robotniczą i w walce o pokój i demokrację“.

Następnie w imieniu delegacji Ludowej Republiki Mongolskiej przemawiał wicemin. oświaty Republiki Mongolskiej, Batożargał.

Delegacja mongolska wręczyła Prezydium Konferencji sztandar z hasłem: „Praca, pokój, postęp“. Odbierając sztandar sekretarz generalny Międzynar. Federacji Zw. Nauczycielskich, Paul Delanoue wyraził delegacji mongolskiej serdeczne podziękowanie i wyraził pewność, że hasła wypisane na sztandarze będą konsekwentnie realizowane przez postępowych nauczycieli całego świata.

W czasie obrad nadeszły pod adresem Konferencji depesze od Konferencji Nauczycieli w Berlinie i od postępowych nauczycieli zachodnich stref okupacyjnych Niemiec z życzeniami owocnych obrad.

Nauczyciele zachodnich stref

okupacyjnych Niemiec wyrażają żal, że przedstawiciele ich nie mogą uczestniczyć w Konferencji i zapewniają, że postępowi nauczyciele niemiejscy są całkowicie po stronie obozu pokoju i postępu.

Po zakończeniu II dnia obrad odbył się w godzinach wieczornych wieczór dyskusyjny uczestników Konferencji, w którym wzięli udział wiceministrowie oświaty: Jabłoński i Klimaszewski. Delegaci zadawali liczne pytania, dotyczące osiągnięć szkolnictwa w Polsce Ludowej, przeprowadzanych reform oraz metod demokratyzacji szkolnictwa. Na pytania odpowiadał obszernie wiceminister Henryk Jabłoński.

Okrety »o niedobrym wyglądzie«

W roku 1853 naprzeciwko Tokio zarzuciły kotwicę cztery okręty o „niedobrym wyglądzie” — wg ówczesnej opinii Japończyków. Były to okręty marynarki wojennej Stanów Zjednoczonych. Od tego okresu datuje się era militarystycznego rozwoju Japonii.

Po wojnie domowej w 1877 roku, Japończycy w niespotykanym tempie zaczęli przyswajając sobie zachodnią technikę wojkową. W tym celu musieli kupować od Zachodu gotową broń, ale wkrótce postanowili stworzyć własny przemysł wojenny. Ten właśnie przemysł stał się niebawem głównym przemysłem Japonii, a całe życie ekonomiczne kraju było tak prowadzone, by mogło podtrzymać arsenały wojenne.

W pierwszym dziesięciu lat bieżącego stulecia, powstała pierwsza japońska fabryka broni. Jej kapitał zakładowy wynosił 15 milionów yenów, a znaczna część udziałów znalazła się w rękach Vickersa, — największej angielskiej firmy zbrojeniowej.

W roku 1913 Japonia wydała 33% swego budżetu na cele wojskowe, a pod koniec pierwszej wojny światowej — wielki przemysł wyspiarskiego cesarstwa legitymował się już olbrzymimi zyskami.

I tak jak w drugiej połowie ubiegłego stulecia Japonia uczyła się od Zachodu, tak po ostatniej wojnie U.S.A. znalazły gorliwego nauczyciela w Japonii. Uczeń był widocznie szczególnie zdolny i nosił w sobie od dawna tęsknoty faszystowskie. Oto bowiem

coraz częściej jesteśmy świadkami ów swoistych metod U.S.A. w dyplomacji i polityce: groźny i niebezpieczny militarizm japoński odżywa dzisiaj znowu pod czułą i cieplarnianą opieką U.S.A., a faszystowskie metody i taktyka, dominować poczynają nad życiem politycznym zaoceanicznego hegemonu imperializmu.

W Japonii rozpoczyna się realizowanie amerykańskiego programu tzw. „odbudowy gospodarczej Japonii” — nowego wariantu planu Marshalla. Program ten pragnie zadośćuczynić dwóm głównym zadaniom: wojskowemu i gospodarczemu.

Chodzi więc o to, aby Japonia odbudowała jak najszybciej swój potencjał militarny. Wg. nowego planu, Japonia już w roku 1955 ma produkować m.in. 11 milionów ton stali, 12 milionów ton walców, 6 milionów ton surówki, czyli o wiele więcej niż wynosiła najwyższa produkcja tego kraju w okresie największego nasilenia działań wojennych w latach drugiej wojny światowej.

Chodzi wreszcie o to, aby Japonia została przekształcona w podporządkowaną U.S.A. fabrykę, która produkować ma towary masowego użytku, przeznaczone na sprzedaż narodom kolonialnym.

I jeden i drugi cel Amerykanie pragną osiągnąć przez najbardziej konkretną infiltrację w japońskie życie gospodarcze.

W ustroju faszystowskim i kapitalistycznym robi się to w ten sposób, że skupuje się udziały wielkich koncer-

„Westinghouse Electric Company” oraz „Standard Oil” — były przeszło połowę akcji koncernu „Mitsubishi”. Inny potężny koncern japoński „Mitsui” oddał 45 proc. swoich akcji amerykańskiej spółce „General Electric”. Od 35 do 60 proc. akcji wielkich spółek chemicznych Japonii jest w rękach północno-amerykańskich kapitalistów. „Ford” i „General Motors” kontrolują w całości japoński przemysł samochodowy, a przemysł naftowy „Tajko Oil” wraz z rafineriami w Jakohamie został sprzedany amerykańskiej „Standard Oil”. Sześć wielkich banków japońskich, w których skoncentrowano całość polityki kredytowej Japonii — to szerokie kanały, przez które kapitały zagraniczne przenikają swobodnie do Japonii.

Dobrze musi się dziać tym kapitałom w zamerykanizowanej Japonii, skoro amerykańscy kapitaliści obliczają swoje zyski na eksporcie towarów japońskich od 300 do 1100 proc., a na imporcie maksimum do 200 proc. Jeżeli jest taka szalona dysproporcja pomiędzy zyskami z importu, a zyskami z eksportu, to istota sprawy tkwi w odpowiednim ukształtowaniu rynku wewnętrznego Japonii.

Im gorzej się dzieje na tym rynku, tym lepiej dla kapitalistów z U.S.A. Okazuje się więc, że według danych ogłoszonych w marcu br. przez rząd japoński w tzw. „Białej Księdze” — realne płace wynosiły w roku 1948 jedynie około 47 proc. płac przedwojennych. W kilka dni po tym rząd powziął decyzję o podwyższeniu cen na wszystkie artykuły spożywcze. Zwyżka cen wynosiła przeciętnie 13,4 proc. Czyli płace realne spadły jeszcze niżej, a liczba bezrobotnych przekroczyła 10 milionów osób, przy stałej tendencji zwyżkowej.

Ze spadkiem płac realnych i wzrostem bezrobocia obniża się siła nabywcza podstawowych mas ludowych Japonii. Nigdy nie była ona wysoka, nigdy jednak nie była tak niska, jak to się dzieje obecnie. Rosną tylko zyski wielkich koncernów. Toteż mnożą się strajki, demonstracje. Robotnicy japońscy, mimo represji i bezpośredniej groźby więzień, podnoszą coraz silniej głos w walce z kapitalizmem rodzimym i międzynarodowym.

W roku 1853 stanęły na wodach przybrzeżnych Japonii — cztery okręty. Dziś stoi ich znacznie więcej, a z okrętów tych wyciągają się macki żarłocznej bestii, na cały kraj. Te okręty „o niedobrym wyglądzie” uzbrojone w żarłoczne macki, to bezpośredni sprawcy wycisku i nędzy japońskiej klasy pracującej, to inspiratorzy odradzania się militarystycznej Japonii.

TADEUSZ ORLEWICZ

Spoleczeństwo wita z radością dekret o wolności sumienia i wyznania

WARSZAWA.

„Nie dopuścimy do podziału na wierzących i niewierzących” — stwierdziło około 300 warszawskich aktywistek Ligi Kobiet w rezolucji uchwalonej na zebraniu dzielnicy Ochota.

„Chcemy w kościele słuchać kazań na tematy wiary i etyki, chcemy księży, którzy by nam wiernym, świećli przykładem — powiedziała ob. Dzierżanowska. Ta cy księża, którzy popełniają pospolite zbrodnie, czy też uprawiają politykę w kościele, podrywają nasze zaufanie do kleru. Nie wierzymy też, aby papież był w zgodzie z przykazaniami boskimi, albowiem Bóg sprawiedliwy nie może potępiać tych, którzy dążą do sprawiedliwości i pokoju”.

Ob. Konarzewska oświadczyła: „My kobiety z fabryki Marciniaka mamy na uchwałę papieską tylko jedną odpowiedź: Wzmocnimy pracę, rozwiniemy współzawodnictwo, poświęcimy wszystkie nasze siły budowie lepszemu jutru”.

BYDGOSZCZ — Pomorska Woj. Rada Narodowa powzięła na swym plenarnym posiedzeniu jednomyślnie uchwałę, w której wita z zadowoleniem dekret rządowy o ochronie wolności sumienia i wyznania.

„Dekret ten — głosi rezolucja — jest realnym wkładem w zabezpieczenie wolności praktyk i wyznań religijnych w Polsce Ludowej. Pomorska WRN apeluje do wszystkich terenowych rad, do organizacji społecznych i zawodowych, do ogółu ludu pracującego Pomorza o rozpowszechnienie i wyjaśnienie znaczenia dekretu wśród najszerszych mas pracujących miast i wsi oraz rozciąganie kontroli nad jego wykonaniem, w oparciu o władze państwa ludowego”.

KRAKÓW. — W Brzesku, Bochni, Wadowicach, Limanowej, Zakopanem, Nowym Targu, Nowym Sączu, Miechowie, Chrzanowie, Tarnowie, Dąbrowie Tarnowskiej i Żywcu odbyły się z udziałem aktywistów związkowych plenarne posiedzenia pow. rad. Zw. Zaw., na których powzięto rezolucje potępiające uchwałę papieską i solidą

ryzującą się z oświadczeniem Rządu w sprawie Kościoła.

RZESZÓW — Na plenarnym posiedzeniu Wojewódzkiego Komitetu SD w Rzeszowie z udziałem aktywistów z terenu, zebrani uchwalili jednomyślnie rezolucję, w której potępiają imperialistyczną i nic z uczuciami religijnymi nie mającą wspólnego politykę Watykanu, postanawiając zwalczać ciemnotę, zacofanie i fanatyzm, jaki pokutuje w środowiskach obłąmuconych przez reakcyjną część kleru. Jako odpowiedź na pogróżki papieża obecni na zebraniu aktywiści postanowili wzmocnić działalność ideologiczną i organizacyjną SD w woj. rzeszowskim na wszystkich szczeblach.

LUBLIN. — Wypowiedzi na temat groźby watykańskiej napływają nadal z terenu województwa lubelskiego. Ob. Niderla z Zamościa powiedział:

„Mamy seminaria i szkoły dla duchownych. Państwo nasze daje na odbudowę kościołów. Każdy wierzący w Polsce ma pełną swobodę wiary katolickiej i praktyk religijnych. Część reakcyjnego kleru chce poróżnić i rozbić naszą jedność narodową — lecz my kroczymy i kroczyć będziemy wspólnie do socjalizmu”.

Ob. Czyżewski z Zamościa powiedział: „Uchwała Watykanu nie ma nic wspólnego z kultem religijnym, a jest tylko wystąpieniem politycznym”.

JAROSŁAW — Na zebraniu rozszerzonego plenum Pow. Rady Narod. w Jarosławiu uchwalone zostały protesty przeciwko pogróżkom papieskim.

Zebrani potępiłi wroga działalność reakcyjnej części kleru, a w rezolucji uchwalonej przez aklamację, postanowili zwiększyć wysiłki w pracy i we współzawodnictwie oraz nad dalszym umocnieniem sojuszu robotniczo-chłopskiego.

Specjalne pociągi do Częstochowy

WARSZAWA. Z okazji uroczystości kościelnych, związanych ze świętem Wniebowzięcia NMP. Generalna Dyrekcja Kolei Państwowych uruchomiła na 15 bm. — poza normalnym ruchem — specjalne pociągi do Częstochowy z Warszawy, Katowic, Poznania, Wrocławia i Kielc. Ponadto na uroczystości do Kalwarii Zebrzydowskiej odeszły specjalne pociągi z Krakowa i Nowego Targu.

Średniowiecznym terrorem religijnym nazywa »Avanti« politykę Watykanu

RZYM (PAP) Dziennik „Avanti” ogłasza artykuł wstępny sekretarza generalnego włoskiej partii socjalistycznej Petro Nenni’ego, który podkreśla, że ekskomunikacja przeciwko komunizmowi jest wynikiem sojuszu Watykanu i imperializmu amerykańskiego.

Dziennik wskazuje dalej na wspólność interesów Watykanu i imperializmu amerykańskiego. Dlatego też Watykan w walce z wrogami impe-

rializmu sięga po broń, jaką jest średniowieczny terror religijny.

Zdaniem Nenni’ego, istnieje analogia pomiędzy terrorem religijnym stosowanym w zeszłym stuleciu przeciw państwu liberalnemu we Włoszech, a obecnym, skierowanym przeciw krajom demokracji ludowej oraz siłom postępu na całym świecie. Analogia ta polega na tym, że akcja Watykanu zarówno w XIX wieku jak i obecnie podkopywana jest celami politycznymi, klasowymi, a nie religijnymi. Watykan podjął przeciw wzy-skowskiemu co postępowe otwartą walkę polityczną i klasową. Dlatego też Komitet Centralny włoskiej partii socjalistycznej, omawiając sprawę stosunku Watykanu do klasy robotniczej, wskazał na konieczność przeciwstawienia się wszystkim siłom tym atakom.

Rolnicy woj. pomorskiego wpłacili 91,2 procent sum I raty podatku gruntowego

Rolnicy woj. pomorskiego wpłacili 91,2 proc. sum należnych z tytułu I raty podatku gruntowego. Wpłaty na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy Rolnictwa wykonano w 70 proc.

W realizacji podatku gruntowego i wkładów na SFOR, na przodujące miejsce w woj. pomorskim wysunęły się powiaty: tucholski, chojnicki i świecki.

W ramach II raty podatku gruntowego rolnicy woj. pomorskiego dostarczą, poza wpłatami gotówkowymi — ponad 70 tys. ton zbóż.

Zamach stanu w Syrii Spiskowcy rozstrzelali prezydenta i premiera

LONDON (PAP) Agencja Reutera donosi, że w nocy z soboty na niedzielę dokonany został w Syrii wojskowy zamach stanu.

Prezydent Syrii Husni Zaim i premier dr Mohsen Barazi zostali rozstrzelani nad ranem na rozkaz pułkownika Sami Hinnawi, który stoi na czele przewrotu.

Rozgłoszenia z Damaszku doniosła w niedzielę rano, że o 3-ej w nocy 3 wojskowe wozy pancerne otoczyły prywatną rezydencję płk Husni Zaima. Grupa oficerów syryjskich obezwładniła straż i aresztowała prezydenta Zaima. Następnie aresztowany został premier Barazi.

Natychmiast zebrała się Najwyższa Rada Wojenna pod przewodnictwem płk Hinnawi i skazała prezydenta Zaima i premiera Barazi na śmierć. Wyrok został wykonany na dziedzińcu twierdzy Mezza koło Damaszku.

Płk Hinnawi ogłosił odezwę do na-

rodu, w której stwierdza, że b. prezydent Zaim dopuścił się licznych nadużyć władzy i sprzeniewierzył wielkie sumy, stanowiące własność skarbu państwa. Odezwa kończy się stwierdzeniem, że „armia syryjska postanowiła uwolnić kraj od rządów tyrańców”.

Utworzony został tymczasowy rząd wojskowy, który ma wkrótce przekazać władzę rządowi, złożonemu z przywódców partii politycznych. Wszelkie demonstracje uliczne zostały w Syrii zakazane. Urzędnicy państwowi wezwani zostali do nie opuszczania swych stanowisk.

Agencja Reutera dodaje, że prezydent Zaim był przeciwnikiem projektu stworzenia federacji państw arabskich — Iraku, Syrii i Transjordanii. Federacja ta ma nosić nazwę „Urodzajnego Półksiężycy”, a projekt jej utworzenia jest popierany przede wszystkim przez premiera Iraku — Nuri es Saida paszę.

TEL AVIV (PAP) Z Damaszku donoszą, że pierwszym aktem politycznym nowego dyktatora Syrii płk Sami Hinnawi było wysłanie do rządu brytyjskiego pisma, stwierdzającego, że rząd syryjski „dotrzyma wszystkich zobowiązań międzynarodowych”.

W kołach dziennikarskich Tel Avivu przypominają, że od chwili dojścia do władzy b. prezydenta Zaima stosunki między Syrią a znajdującymi się pod całkowitą wpływami Wielkiej Brytanii Irakiem i Transjordaną były bardzo napięte.

Zaim był zwolennikiem współpracy ze Stanami Zjednoczonymi i utrzymywał ścisły kontakt z kołami amerykańskimi na Bliskim Wschodzie.

Wyrok w procesie szkodników gospodarczych z Warszawskiej DOKP

Po 2-tygodniowej rozprawie przeciwko szkodnikom gospodarczym z Warszawskiej DOKP, Wojskowy Sąd Kolejowy w Warszawie ogłosił wyrok skazujący.

Na mocy wyroku skazani zostali: Michał Mazurek, naczelnik II Oddziału Elektrotechnicznego DOKP Warszawa

na karę 15 lat więzienia, Kazimierz Karwański — na 10 lat więzienia, Zygmunt Wajbel — na 7 lat więzienia, Stefan Wocłala i Feliks Tomczak — po 6 lat więzienia, Lucjan Perzyński — na 5 lat więzienia, Marian Hamajda — na 3 lata więzienia i Ludwik Rodkiewicz — na karę 1 roku i 6 miesięcy.

Radiostacja „Deutschland Sen-

Wybory spod znaku dyktatury Fikcja głosowania w Niemczech Zach.

BERLIN (PAP). Z Frankfurtu donoszą, że we wszystkich miastach zachodnio-niemieckich w czasie wyborów niedzielnych skonzygnowane silne oddziały policji znajdują się w stanie ostrego pogotowia.

Radiostacja „Deutschland Sender” (strefa radziecka) donosi, że w Bawarii zanotowano wypadki agresywnych wystąpień żołnierzy amerykańskich w stosunku do członków i sympatyków Partii Komunistycznej. Agencja ADN przy nosi dalsze wiadomości o terrorku, który był stosowany przez władze wobec akcji propagandowej Partii Komunistycznej. Zwłaszcza miało to miejsce na obszarze strefy francuskiej, gdzie żandarmeria w kilku miejscowościach aresztowała kolporterów ulotek Partii Komunistycznej.

Liczba uprawnionych do głosowania wynosiła około 32 milionów, z czego 60 proc. stanowiły kobiety.

Wyzory zakończone zostały o godz. 19. Wyniki będą znane w poniedziałek lub wtorek.

KULTURA I SZTUKA

○ Przy rozbiórce zniszczonego dużego domu towarowego w Gdańsku odkryto tzw. basztę „słomianą”, która jest pozostałością po starych murach obronnych Gdańska i zakryta była przez ok. 100 lat.

○ W związku z setną rocznicą śmierci Chopina, Filharmonia Moskiewska rozpoczyna serię koncertów chopinowskich dla dzieci. Pierwszy koncert odbył się w parku „Sokolniki”.

○ W najbliższych dniach odbędą się koncerty chopinowskie w Moskwie dla dzieci w parku im. Gorkiego, w parku im. Dzierżyńskiego, w sali im. Baumanowa oraz w innych parkach stolicy, w szkołach i Domach Pionierów.

○ Spółdz. Sztuki i Przemysłu Ludowego w Łodzi która zgromadziła kilkadziesiąt pięknych wycinanek, wzorów tkanin i haftów oraz ceramiki ludowej urządziła ciekawą wystawę objazdową sztuki ludowej.

Ekspozycje umieszczone w oszklonych gablotkach, przewożone są co kilka dni z jednej miejscowości powiatu do drugiej i wystawiane na widok publiczny.

WYSTAWA W GRÓJCU NA WYSOKOŚCI ZADANIA

(Od naszego specjalnego wystannika)

HODOWCY AMATORZY ZDALI EGZAMIN

Inwentarz żywy reprezentanci obór, stajni i chlewni jest bardzo okazały. Rasowe konie zarodowe, buhaje i tucz- niki.

Z pięknym dorobkiem wystąpili ho- dowcy amatorzy i zawodowcy pow. gró- jeckiego. Podziwiamy wspaniałego przedstawiciela rasowej stajni zarodo- wej — „Maćka” i jego wierną 17-letnią „Launę”. „Maciek” to derbista lwow- ski, czystej krwi Anglik, który uszla- chetnia nasze stajnie. Dalej wspaniały okaz buhaja importowanego z Holandii „Carasalbertin” zwraca uwagę swą bu- dową, rasowością, siłą i wymownym spojrzeniem. Obok nieodstępne jego to-warzyszki: Bura, Lalka i Anna, rasowe przedstawicielki naszej obory, pokrzyw- dzone wojną, które niestety nie zostały zlicencjonowane, gdyż zaginęły im doku- menty.

A teraz parę słów należy się ob. To- maszewskiemu ze wsi Jeziorany, gm. Komorniki i jego pupilowi, wspania- lemu buhajowi o egzotycznej nazwie „Tryton”. Ob. Tomaszewski to gospo-

darz 8 ha, od szeregu lat, trudniący się hodowlą buhai. Jest on wielkim miłoś- nikiem, hodowcą-amatorem. Prowadząc wytrwale swe ciężkie i jakże kosztowne prace hodowcy uszlachetnia nasze obo- ry.

Drugim godnym uznania typem ama- tora - hodowcy jest gospodarz ob. St. Latoszek, 13 ha gospodarz, który dostar- czył wystawie swoją chlubę — wspan-iałego, białego ogiera, uszlachetnion-ego „X — O” anglo-araba. Ogier ob. Latoszka jest imponujący. Lśni się, po- lyskuje srebrzystym włosiem, mieni się w słońcu białą, jak mleko, skórą i pię- ką puszystą grzywą. To nie lada sztuka i wielki trud utrzymać w porządku i w takiej formie białego, bez skazy, konia. Zaznaczyć przy tym należy, że ob. Latoszek, nie był uprzedzony o wy- stawie i przeprowadził swego pupila — „Hamleta” — w parę godzin po zapro- szeniu go na wystawę. Ogier „Hamlet” ob. Latoszka jest okazem tym cennie- szym, że wyhodowanym u nas, z matki nielicencjonowanym koniem szlachet- nym a przytem łagodnym.

Na „odchodnym” zapoznajemy się z bogatą literaturą i przykładowym uję- ciem zagadnienia walki z analfabetyz- mem. W dziale tym biorą udział: Pol- skie Wydawnictwa Szkolne, ZMP, Przyp. Rolnicze, szkoły różnego typu i KUK (Komitet Upowsz. Książki).

WSKAZÓWKI NA PRZYSZŁOŚĆ

Tak szybko postępują zmiany w na- szym życiu gospodarczym, że powin- niśmy korzystać z każdego doświadcze- nia, a w tym wypadku, z doświadczeń dotychczasowych ruchomej wystawy go- spodarczej.

Z uwagi na charakter objazdowy wy- stawy nie powinniśmy zapominać, że przy okazji objazdu wystawy wszel- kie instytucje gospodarcze powinny się włączyć ze swym dorobkiem, współ- działając z dyrekcją wystawy i wyko- rzystując techniczne jej ułatwienia pod okiem fachowców. Charakter wysta- wy wskazuje na to, że winna ona jak najbardziej zbliżyć miasto do wsi, tym czasem zainteresowanie chłopów wy- stawą jest zbyt małe. Czy nie należa- łoby szukać przyczyn tego zjawiska w zbyt wysokiej cenie biletów wstę- pnych. Potwierdzeniem tego jest ekspe- ryment radomski, a m. in. w dniu 22

lipca br. wstęp na wystawę w Rado- miu był bezpłatny — frekwencja tego dnia wyniosła 9.000 osób.

Wystawa ma przecież różne dochody, których nie pomnożyć, ani też uszczupla- ć, wpłaty za bilet wstępu.

Jeśli chodzi o dobór eksponatów na- leżałoby pogłębić ich treść i nadać im żywszą wymowę w oparciu o charakte- rystyczne cyfry, porównawcze, obrazu- jące dany dział wystawy. Brak na wy- stawie stoisk całego szeregu znanych instytucji i przemysłów państwowych jest wielkim niedociągnięciem. Należy pamiętać, że celem wystawy ruchomej jest nauka i popularyzacja kultury agrarnej. (BS)

Dobrze się spisuje PGR Żydowo

(Le) Mimo niesprzyjającej pogody do- brze przeszły żniwa w PGR Żydowo powiatu obornickiego. Rada Zespo- łowa we współpracy z administracją ma- jątku ustaliła po przeprowadzeniu na- rad produkcyjnych — szczegółowy plan i zasady dyscypliny pracy, wprowadzi- ła nowe ulepszenia techniczne i organi- zacyjne, dzięki czemu nie tylko podnio- sła się wydajność, ale i prace żniwne wykonano w przewidzianym terminie.

Podczas gdy dzieci ordynariuszy „spe- dzają czas beztrudnie pod fachową opie- ką we wzorowym przedszkolu, rodzice ich spokojnie zbierają w polu wysokie plony.

Już w ubiegłym roku Żydowo zebra- ło z jednego hektara 20 q mieszanek. W roku bieżącym plony będą znacznie większe. Ze zbiorów tych rozprowdzi się 3.000 q zbóż siewnych

Prócz pól troszczą się robotnicy rol-

W miejsce dawnych zrzeszeń branżowych

— gromadzkie grupy plantatorów i hodowców

Prezydium Zarządu Głównego Zwią- ku Samopomocy Chłopskiej, zgodnie z wytycznymi III Krajowego Kongre- su ZSCh, powzięło uchwałę, ustalającą terminy i sposoby rozwiązania zrzeszeń branżowych. W miejsce roz- wiązań zrzeszeń organizowane są już obecnie gromadzkie grupy plan- tatorów i hodowców.

W terminie do 30.9. b. r. ulegną rozwiązaniu na wszystkich szczeblach organizacyjnych, następujące zrzesze- nia branżowe: plantatorów nasion se- lekcyjnych, plantatorów ziół, hodow- ców owiec, pszczołarek i hodowców bydła.

Zrzeszenia branżowe hodowców: trzody chlewnej, drobnego inwentarza

i zwierząt futerkowych, jedwabników i plantatorów morwy oraz zrzeszenia plantatorów roślin włóknistych i olei- stych oraz wikliny, rozwiązane będą w terminie do 31.X. br.

Również w późniejszym terminie ulegną rozwiązaniu zrzeszenia branżo- we: plantatorów tytoniu, hodowców koni oraz hodowców i producentów drobiu. Termin rozwiązania dla tych zrzeszeń ustalono 31.12. br.

Stały wzrost produkcji oleju i margaryny

Dzięki korzystnym warunkom w okresie wegetacji, tegoroczne zbiory rzepaku są bardzo pomyślne.

Zbiór rzepaku ozimego już zakoń- czono. Obecnie trwają omłoty, a w niektórych miejscowościach rozpoczą- to nawet dostawy do olejarni.

Przewiduje się, że tegoroczne do- stawy rzepaku ozimego i jarego w sto- sunku do ub. r. wzrosną dwukrotnie i wynosić będą ogółem 60 tys. ton. W związku z tym zwiększy się poważnie produkcja tłuszczów roślinnych, a w szczególności margaryny i olejów ra- finowanych.

Statut dla Państwowego Zakładu Korespondencyjnego Kształcenia Rolniczego

W tych dniach minister Rolnictwa i Reform Rolnych specjalnym zarzą- dzeniem nadał statut Państwowemu Zakładowi Korespondencyjnego Kształ- cenia Rolniczego, który powstał w dniu 14 kwietnia br.

Wg. statutu, Zakład Koresponden- cyjny Kształcenia Rolniczego ma na celu szkolenie młodzieży i dorosłych, w zakresie różnych działów i specjal- ności rolniczych, drogą koresponden- cyjną bez konieczności przerywania pracy zawodowej. Ma on również na celu umożliwienie podniesienia kwa- lifikacji zawodowych tym osobom, któ- re nie mogą się dalej uczyć w szko- łach rolniczych.

Korzystanie z nauki w Zakładzie Korespondencyjnego Kształcenia Rol- niczego jest bezpłatne. Uczniowie po- krywają jedynie m. in. koszty wy- dawnictw i wysyłkę wykładow. Syno- wie mało i średniorolnych chłopów oraz robotników mogą być zwolnieni od tych opłat.

24 nowych spółdzielni pomocniczych

Łość spółdzielni pomocniczych, pod- ległych Centrali Rzemieślniczej w Ło- dź, wzrosła do 24, przy czym w cią- gu pierwszego półrocza br. uruchomio- no 9 nowych spółdzielni.

Spółdzielnie pomocnicze w okręgu łódzkim zrzeszają ponad 5 tysięcy członków, co stanowi ok. 47% ogółu zarejestrowanych rzemieślników. Czyn- nych jest 6 spółdzielni wielobranzo-

wych, 5 włókienniczych, 6 skórzanych, 3 odzieżowe i po jednej w branżach: poligraficznej, metalowej, drzewnej i budowlanej.

Wartość produkcji zrzeszonych warsztatów wyniosła w lipcu br. — 174 mil. zł. W porównaniu ze stycz- niem br. stanowi to ponad 8-krotny wzrost.

Ze wspomnień »Zaraniarza«²⁾

W roku 1912, będąc młodym chłop- cem, pracowałem jako pomocnik pisarza w gminie Boguszyce pod Ra- wą Mazowiecką. Miałem już wówczas sporą biblioteczkę własną, w której znajdowały się prawie wszystkie rocz- niki „Zarania”. Odwiedzał mnie wów- czas soltys gromady Podkonicze ma- jący wtedy 40 lat. Gdy zobaczył owe roczniki „Zarania” wypożyczył je za- raz. Rozczytywałem się, w nich przez- wiele tygodni, a potem zgłaszałem się do mnie co tydzień po świeże numery stając się gorliwym czytelnikiem i szerzycielem nowych haseł nie tylko wśród najbliższych sąsiadów, lecz i wśród mieszkańców pobliskich gro- mad. Wnet też zyskał przydomek „za- raniarza”, tu i ówdzie szykanowano go z tego powodu, ale on niewiele o to dbał: odpowiadał przesładowcom, iż niedługo przyjdzie taki czas, że wszyscy chłopci będą „zaraniarzami”, a on będzie nad nimi pierwszym wój- tem. Oczywiście był to żart, ale ma- jący w sobie głęboko ukryty sens.

Największą jego troską było spro- wadzenie do Podkonic przynajmniej kilku egzemplarzy „Zarania”, ale że sam był na dorobku, sąsiedzi nie bar- dzo mieli chęć dać na to pieniądze, inni uważali czytanie „Zarania” za grzech, zwłaszcza ci zamożniejsi, więc starania jego przez pewien czas by- ły bezowocne. Irytował się z tego po- wodu, marzył na ciemnotę chłopów, ale na razie nie mógł nic wymyśleć.

ażby urzeczywistnić swoje projekty. Trwało to jednak niedługo.

JAKOŚ wiosną roku 1912 odbyło się w gminie Boguszyce zebranie gminne, na którym podawano do wiadomości sprawozdanie z wykonania budżetu gminnego z zaprojekto- waniem podziału nadwyżki. Namówi- łem Stanisława Korzyckiego ażeby zgłosił wniosek przeznaczenia części tej nadwyżki na opłacenie kilkunastu egzemplarzy czasopiśm ludowych dla gromad, co było zupełnie możliwe, (nie wspominając oczywiście o tym że wśród tych czasopiśm można będzie zaprenumerować również „Zaranie”) bo nie pozwoliłoby na to obecni na zebraniu dziedzice. Korzycki rozwinął wśród sąsiadów i znajomych z innych gromad agitację, zgłosił wniosek, uzy- skał poparcie większości gospodarzy i po długich targach spowodował uchwałę zebrania gminnego, zezwala- jącą na zaprenumerowanie dla gromad kilkunastu egzemplarzy czasopiśm lu- dowych, a po uzyskaniu uchwały, z wielkim trudem uzgodnił z wójtem, że będzie się prenumerować 5 egz. „Ga- zety Świątecznej”, 5 egz. „Zorzy” i 5 egz. „Zarania”. — Chociaż Korzy- cki był niezadowolony z takiego obro- tu sprawy wolałby prenumerować sa- mo „Zaranie”, było to jednak na ów- czesne warunki wielkim postępem. Jak najrychlej wysłałszy prenume- ratę, ażeby się wójt nie rozmyślił, i po niespełna kilku dniach, mieliśmy

już 6 egzemplarzy „Zarania”. Czytali więc ludziska po wsiach te gazety, zwłaszcza, że za nie sami nie płacili, a z czasem zaczęli się interesować i „bezbóżnym” „Zaraniem”, wiedząc o nie spory z Korzyckim, który je zachwalał. — Pomału ten i ów, szcze- gólnie z okolic Podkonic, Zubełk, Cho- ciwka, Księżej — Woli, coraz więcej nabierał doń przekonania, co Korzy- ckiego bardzo cieszyło, więc też coraz częściej żartował, iż niedługo będzie wójtem „zaraniarza”.

Niedługo wszakże trwała jego ra- dość. Mniej więcej, po kwartale czy- tania owego „Zarania” zjechał do gminy żandarm, zapytał o wójta i pi- sarza, poszeptał o czymś z nimi z mi- ną tajemniczą, po czym odjechał; pi- sarz zaś oświadczył mi, że projekt sprowadzenia gazet dla chłopów za- częć nadwyżki gminnej był głupi, że władze krzywo patrzą na to, a zwięsz- cza na „Zaranie”, które buntuje ludzi, i że gmina nadal nie będzie tego pisma opłacać. Na zwróconą przeze mnie uwagę, że przecież „Zaranie” jest pi- smem wydawanym legalnie za pozwo- leniem cenzury, oświadczył mimo, że władze nie życzą sobie ażeby gmina z funduszy społecznych opłacała prenumeratę takiego pisma. Po kilku dniach przyjechał naczelnik straży ziemskiej (policji ówczesnej) zawołał wójta, pisarza i mnie i zapowiedział ostro, że nie wolno za gminne pieni- ądze sprowadzać żadnego wywrotowe- go pisma takiego jak „Zaranie”, w ce- lu rozpowszechniania wśród chłopów. „Wójt i pisarz nie powinni byli do-

puścić do tego, ażeby powstała po- dozna uchwała zebrania gminnego, a tym bardziej ją wykonywać. Władze Państwowe, które on reprezentuje, naczelnik straży ziemskiej, nigdy na to nie pozwolą, żeby za pieniądze społeczne prowadzona było propagan- da wroga państwa, a kto tego nie bę- dzie przestrzegał, pozna na własnej skórze, jak niebezpiecznie o tym za- pominać — pouczał nas gromkim gło- sem pan naczelnik. Po takim zagaje- niu sprawy kazał mi opuścić pokój, pozostając z wójtem i pisarzem na rozmowie. Po kilkunastu minutach, wszyscy trzej przeszli do przyległego mieszkania pisarza, skąd wkrótce dał się słyszeć brzęk szkła i talerzy, a że na dworze był upał, naczelnik prze otwarte okno wydał polecenie strażnikom wyprzeżenia koni i odpro- wadzenia w cień.

Gdy wyszedłem z gminy po „kaza- niu” naczelnika, zalała mnie krew. Ale cóż mogłem zrobić? Spojrzałem mimo woli na stojącą przed gminą bryczkę, przyszła mi nagle do głowy złośliwa myśl wyrządzenia psoty: sko- czyłem do sąsiada, przyniosłem klu- cze od odkręcania „muter”, obejrza- łem się dookoła, czy nikt nie zwraca uwagi na bryczkę i odkręciłem mutę od koła z tej strony po której siady- wał p. naczelnik po czym schowałem ją niepostrzeżenie, a sam przycisnąłem się za węgiem pobliskiej stodoły są- siada. Długo musiałem czekać zanim wyszli — najpierw strażnicy z pod- wórza gminnego, zaprzęgli konie — a potem, chwiejący się nieco na no-

gach, naczelnik podtrzymywany przez pisarza i usadowiony troskliwie na bryczce akurat od tej strony, com odkręcił mutę. — Byłem już teraz pewny, że podczas ruszania, naczelnik spadnie na łeb. Gdy tylko bryczka ruszyła, a ruszyła z miejsca tęgi- m kłusem, biegłem za nią ostrożnie, aże- by widzieć na własne oczy „katastro- fę” która miała lada chwila nastąpić. — Biegłem tak z kilometr, a może nawet więcej, lecz katastrofa nie na- stępowała: bryczka jechała, jakby nie miała najmniejszego defektu; już na- wet zacząłem przypuszczać że, może przy zaprzęganu koni zajrzał któryś ze strażników pod siedzenie, znalazł mutę i zakręcił ją z powrotem... Nagle usłyszałem stuknięcie koła o kamień, rozległ się łomot, a wkrótce wśród tumanu kurzu przekleństwa, konie z bryczką pojechały kilkamaście kro- ków dalej, a z ziemi strażnik pomagał wstawać p. naczelnikowi. — Upew- niwszy się o skuteczności swej psoty, drapnąłem przezornie. Z młodzień- cą uciechą wysłuchiwałem lajań naczel- nika Bogu ducha winnych strażników. Śmiałem się rozradowany z bezsku- tecznych poszukiwań muty na całej przestrzeni przebytej drogi. Nie po- mogło przyszywanie latarnia, bo był już wieczór, i dopiero przywołany ko- wał dworski defekt usunął, po czym podróżni z zachowaniem różności odjechali do Rawy.

W. DĄBROWSKI

MARYNARZE na trasie W-Z

Do Warszawy przybyła 300-osobowa wycieczka marynarzy linii żeglugowych „Gdynia - Ameryka”, zorganizowana przez wydział socjalny „GAL” i Polskie Biuro Podróży „ORBIS”.

Gości powitali na dworcu delegaci robotników fabryki „Wedel” sprawującej patronat nad załogą jednego ze statków oraz przedstawiciele Zarządu Głównego Zw. Zaw. Transportowców.

W sobotę uczestnicy wycieczki zwiedzali miasto oraz fabrykę „Wedel”, w niedzielę zaś Trasę W-Z, a w godzinach wieczornych tego samego dnia podejmowani byli przez robotników fabryki „Wedel”.

Strażacy ze wsi Trojanowo dostali pół miliona zł

We wsi Trojanowo, pow. garwolińskiego odbyła się ostatnio uroczystość przekazania przez Ministerstwo Administracji Publicznej sprzetu oraz subwencji w wysokości 500 tys. zł dla miejscowej ochotniczej straży pożarnej.

Na uroczystość przybył przedstawiciel ministra administracji publicznej dyrektor Biura Inspekcji MAP — Janowski, inspektor wojewódzki straży pożarnej — mjr. Szczepaniak, przedstawiciele miejscowych władz, drużyny 11 straży pożarnej i liczne rzesze mieszkańców okolicznych wiosek.

Warszawa w 1955 roku

We wtorek 16 sierpnia o godz. 18 w wielkiej auli Politechniki Naczelna Rada Odbudowy Warszawy organizuje następny z kolei referat na temat „Warszawa w 1955 r.”. Referat będzie ilustrowany mapą świetlną, dzięki której słuchacze będą mogli zobaczyć się ze skalą i różnorodnością projektowanych w planie 6 letnim inwestycji.

Wstęp dla wszystkich bezpłatny.

Melpomena na żołnierskim wozie

NIE MA ZŁEJ DROGI...

dla zespołu Domu Wojska Polskiego

Zaczyna się od tego:

Na murach zapadłej miejscowości pojawiają się kolorowe afisze zapowiadające występ baletu, chóru i solistów.

Równocześnie w miasteczku czy wiosce ukazują się dwu energicznych panów biegnących gorączkowo po urzędach i instytucjach.

I wtedy wiadomo już, że w najbliższych dniach przyjedzie do tej miejscowości zespół artystyczny Domu Wojska Polskiego.

Młody ten zespół pieśni i tańca zdobył już sobie w całym kraju dużą popularność.

W halach fabrycznych i świetlicach, w dużych miastach i zapadłych wsiach a przede wszystkim w koszarach i na letnich obozach jednostek wojskowych, ambitny zespół artystyczny podnosi poziom kulturalny świata pracy.

Praca w zespole objazdowym jest trudniejsza od pracy w teatrach stałych. Zespół Domu Wojska Polskiego ma ambicje utrzymania widowisk na najwyższym poziomie artystycznym.

Pracownicy są w ciągłych rozjazdach, występują w coraz to innych miejscowościach i warunkach. Przygotowanie każdego widowiska wymaga dużego wysiłku fizycznego. Dlatego ich pracy nie można mierzyć wyłącznie godzinami występów.

Osiągnięcia zespołu omówione zostały na naradzie artystycznej pracowników artystycznych DWP.

Naradę zaszczycił swą obecnością minister kultury i sztuki Dybowski, dając tym samym dowód, jak wielką wagę przywiązują czynniki rządowe do roli artystycznych zespołów objazdowych.

Przemawiając do zespołu, minister podkreślił jego olbrzymią rolę oświatowo-wychowawczą, pole-

gającą na czynnym udziale w wielkiej walce, jaka toczy się dziś w Polsce: w walce o zaspokojenie wszystkich potrzeb człowieka, nie tylko materialnych, lecz również kulturalnych.

Dlatego też w imieniu własnym i Rządu Ludowego min. Dybowski złożył zespołowi wyrazy uznania i serdecznego podziękowania za ofiarną i niestrudzoną działalność artystyczną.

Dowodem wielostronnej i wielotorowej działalności DWP jest bilans za siedem miesięcy bieżącego roku.

Zespół artystyczny DWP w tym roku występował 89 razy w 32 miejscowościach. Przeważały występy dla ludności cywilnej, a dzięki wyzyskiwaniu dużych hal fabrycznych, lub występowaniu na wolnej przestrzeni zo-

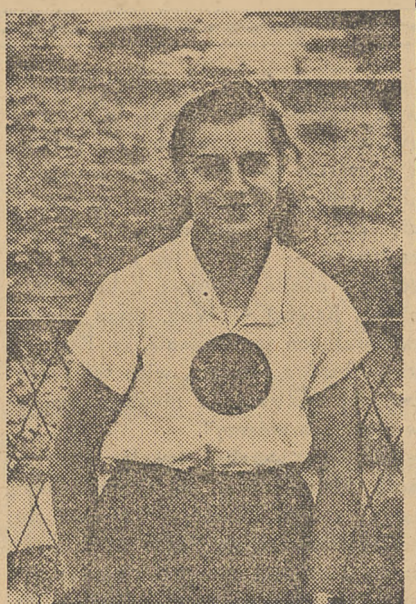
SPORT

Pierwszy oficjalny występ reprezentacji LZS

Sportowcy wiejscy rokuja duże nadzieje

W Warszawie rozpoczął się w niedzielę dwudniowy mecz lekkoatletyczny w konkurencji kobiet i mężczyzn, pomiędzy reprezentacją Ludowych Zespołów Sportowych i repr. Zrzeszenia Sport. „Spójnia”. Jest to pierwszy większy występ reprezentacji sportowców wsi w mieście i pierwsza ich walka zespołowa z zawodnikami miejskimi. Zawody powyższe zostały zorganizowane pod hasłem pogłębienia sojuszu robotniczo - chłopskiego.

W skład reprezentacji LZS-ów wchodzi 35 zawodniczek i zawodników. Rokuja oni b. duże nadzieje,

Teresa Golanika z LZS czasem 8,6 sek. zdobyła I miejsce w biegu na 60 mtr.

zwłaszcza, jeśli się weźmie pod uwagę ich młody wiek (dziewczęta przeciętnie 16 — 18 lat, chłopcy równie nie poniżej 20 lat). Pociągającym zjawiskiem jest fakt, że już ok. 35 zawodniczek biega 500 m poniżej 1 min. 30 sek., a więc na zupełnie dobrym poziomie. Największe nadzieje rokuja 16-letnia Milewska mistrzyni Polski w biegu na 500 m oraz Golanika (biegi krótkie, skoki).

Po pierwszym dniu prowadzi w klasyfikacji ogólnej repr. Spójni 171:105 pkt., w konkurencjach męskich 117:63 pkt., a w kobiecych 54:42 pkt.

Kobiety: 60 m: 1) Golanika (LZS) 8,6 sek., 2) Szubicka (Sp) 8,7, 3) Rudzińska (Sp) 8,7. — 200 m: 1) Milewska (LZS) 27,8 sek., 2) Staruszkiewicz (Sp) 28,2, 3) Cieślak (Sp) 29,0. — Wzwyż: 1) Radzikowska (Sp) 130, 2) Golanika (LZS) 130, 3) Kowal-

stały one udostępnione dla 173.745 osób łącznie. Dzięki 5 występom przed mikrofonem Polskiego Radia chór i orkiestra DWP znane są dziś w całej Polsce.

Lecz nie tylko w Polsce występy DWP skupiają tysiące ludzi w Białymstoku, czy Olsztynie, w Dęblinie, czy Brzegu (8 tysięcy ludzi). 19 występów na gościnnej ziemi czechosłowackiej spopularyzowały zespół DWP w Czechosłowacji i przyczyniły się do zacieśnienia więzi braterskiej przyjaźni, łączącej nasze narody.

Przedstawione wyniki pracy a szczególnie imponująca cyfra widzów, przekraczają znacznie zasięgi któregośkolwiek teatru stałego.

Toteż znaczenie Domu Wojska Polskiego zaczyna doceniać już wszyscy. Dla pracowników artystycznych DWP największą jednak nagrodą za ich trud jest entuzjastyczny oddźwięk widzów, trwały, serdeczny stosunek z widzami i ich proste ale pełne wzruszenia podziękowania.

Lekarz do ambulatorium ławki do poczekalni

Dzielnica Targówek była pozbawiona dotychczas lekarza rejonowego Ubezpieczalni Społecznej. Mieszkańcy Targówka musieli korzystać z ambulatorium przy ul. Jagiellońskiej 34, gdzie nie było porządnie urządzonej poczekalni. Chorzy, nie mając na czym usiąść, stali pod ścianami lub siadali na oknach.

Dzięki interwencji czynnika społecznego, Targówek dostanie rejonowego lekarza, a poczekalnia na Jagiellońskiej otrzyma ławki.

Nowe lecznice dla zwierząt

W Krakowie odbył się zjazd powiatowych i leczniczych lekarzy weterynarii, poświęcony omówieniu planu sześciolletniego i wyników szacowania trzody chlewnej przeciw różnicy.

W woj. krakowskim uruchomiono dotychczas 9 powiatowych i 2 rejonowe lecznice oraz 39 punktów weterynaryjnych.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych przeznaczyło w planie sześciolletnim dla woj. krakowskiego 355 mil. zł na rozbudowę sieci zakładów leczniczych dla zwierząt. Z kredytów tych wybudowana będzie lecznica wojewódzka w Krakowie, 14 lecznic powiatowych i 6 rejonowych.

Jak spędzić dzień dzisiejszy?

W poniedziałek 15 bm. odbędą się następujące imprezy:

Park Paderewskiego, godz. 11 — 13 Ork. Gaz., wyst. J. Goltferta; godz. 17 — 19 Ork. Sapińskiego, wyst. E. Osten.

Park Praski, godz. 11 — 13 Ork. J. Sapińskiego, wyst. Ewy Osten; godz. 16 — 18 Ork. Gazowni, wyst. J. Goltferta.

Park Ujazdowski, godz. 11 — 13 Ork. Wod. i Kanal., wyst. J. Pellegrini, godz. 16 — 18 Ork. Wronskiego, solo skrzypcowe, wyst. J. Zubika.

Park Dreszera, godz. 11 — 13 wyst.: H. Walterowej, H. Perkowskiej, St. Lublinieckiego; godz. 18 — 20 Ork. Wronskiego, wyst. J. Zubika.

Park Sowińskiego, godz. 11 — 13 Ork. Kaczyńskiego, wyst.: J. Pellegrini i Nowakowskiego; godz. 16 — 19 Ork. Hermana, wyst. Wójcikowskiego.

Rynek Mariensztacki, godz. 11 — 13 Ork. Hermana, wyst.: R. Marrota; godz. 17 — 19 Ork. Polonii, wyst.: Pellegrini i Bieźana.

Wybrzeże Kościuszk., godz. 16 — 18 Ork. T. Kozłowskiego, wyst. Warpechowskiej.

Ogród Wierzbickiego, godz. 17 — 19 Ork. Wod. i Kanal., wyst.: H. Per-

kowskiej, St. Lublinieckiego i St. Sielskiego.

Plaza Miejska, godz. 13.30 — 15 wyst.: J. Małgorzewskiego i M. Laskowskiej.

Plaza przy ZOO, godz. 13.30 — 15.30 Ork. T. Kozłowskiego, wyst.: J. Pellegrini i Bieźana.

Rakowiec - Osiedle, godz. 17—19 Ork. Kaczyńskiego, wyst. J. Pellegrini i W. Nowakowskiego.

ZABAWY LUDOWE

Annapol, godz. 15 — 21 Ork. Tramwajarzy, wyst.: H. Walterowej, H. Perkowskiej, St. Lublinieckiego i St. Sielskiego.

Mokotów (Malczewskiego róg Tyńieckiej), godz. 10.30 — 17.30 Ork. Wod. i Kanal., wyst. M. Laskowskiej i J. Małgorzewskiego.

Marymont (Rudzka 26), godz. 15 — 21 Ork. Stecia; godz. 15 — 19 wyst.: M. Laskowskiej i J. Małgorzewskiego.

ZABAWY DLA DZIECI

Annapol, godz. 15.30 — 16.30 wyst. N. Jelonek i A. Czyż (akordeon).

Mokotów, godz. 17 — 18, wyst.: N. Jelonek i A. Czyż (akordeon).

Marymont, godz. 18.30 — 19.30, wyst.: N. Jelonek i A. Czyż. (akordeon).

REDAKCJA

Warszawa, ulica Flory 5, tel. 803-01, 858-05. Redakcja nocna Warszawa ul. Skolimowska 5 tel. 4-19-16. Sekretarz Redakcji przyjmuje od 10 do 12. Redakcja rękopisów nie zwraca.

ADMINISTRACJA

Warszawa, ul. Skolimowska 5 tel. Dyrekcja 4-10-98. Wydział ogłoszeń tel. 803-01. Ogłoszenia przyjmowane są przez Dział Ogłoszeń od 8 do 15 codziennie oprócz niedziel i świąt, oraz przez wszystkie Agencje reklamowe. Prenumerata tel. 857-40.

CENNIK OGŁOSZEŃ NAKŁADU STOLECZNEGO:

Ogłoszenia wymiarowe (za mm szer. 1 szalicy) w łecicie: do 70 mm — zł 100, 71-120 mm — zł 150, 121 — 200 mm — zł 200, 201 — 300 mm — zł 270, — ponad 300 mm — zł 350, za tekst: do 10 mm — zł 60, 71 — 120 mm — zł 85, 121 — 200 mm — zł 120, 201-300 mm — zł 130, ponad 300 mm — zł 230. Nekrologi: do 70 mm — zł 60, 71-120 mm — zł 80, 121 — 200 mm — zł 130, 201 — 300 mm — zł 180, ponad 300 mm — zł 250. Ogłoszenia drobne za wyraz zł 35. Poszukiwania pracy za wyraz zł 20. Za niedzielę i święta — 30% dodatku, za układ tabelaryczny — 100% drożej, za miejsce zarzewione — 50% drożej. Ogłoszenia przyjmuje Centralne Biuro Ogłoszeń Wydawnictw Stronnicwa Ludowego — Warszawa, Skolimowska 5 tel.: 4-36-36 codziennie w godz. 8 — 15 (w soboty 8 — 13)

PRENUMERATA MIESIĘCZNA

120 zł. Wpłacać na Konto P. K. O. Oddz. Warszawa I-8,666

W Y D A W C A: Nac. Kam. Wyk. Stronnicwa Ludowego. Odpowiada za pismo Kolegium Redakcyjne.

Drukarnia Spół. Wyd. „Wydawnictwa Ludowe”